

KÖZMŰVELŐDÉS

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
GYULAFEHÉRVÁR (VÁR.)
Telefon szám 16.

Felelős szerkesztő: SOÓTHY GYULA.
LAPTULAJDONOS
AZ ERDÉLYI RÓM. KATH. IRODALMI TÁRSULAT

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Égész évre — — — — — 8 kor
Félévre — — — — — 4 „
Negyedévre — — — — — 2 „
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON.

Merénylet a vallásoktatás ellen.*)

Semmi annyira égető szükségképen nem áll előttünk, minthogy végre-valahára a vallásoktatás és nevelés ellenségeinek, — nevezük a gyermeket a maga nevében, szabadkőművesség irányzata és törekvése iránt eddig tanusított közönyünk lethárgiájából, nembánomságából fölrázkodjunk; semmit ne kicsinyeljünk, ami gyakran szép, megvesztegető, kecsesítő alakban irataikban, lapjaikban, stb. a keresztény örök igazságok, erkölcsi elvekkel szemben megnyilvánul. További önképzés, tanulás által szerezzünk erős meggyőződést a keresztény világnézetéről. Helyezkedjünk azoknak magaslatára; legyünk érzékenyek minden hatás iránt, ami egyház, haza, nemzet fenntartó munkálkodásunkban zavarni, akadályozni, feladatunktól elterelni akar.

Az öntudatra ébredező Magyarországon a keresztény társadalom restaurálásának, újra való alapozásának munkáját vette legsürgősebb feladatául. Közgazdasági, ipari és kereskedelmi állapotaink né-

Karácson Márton apát-főesperes, pápai-praelátus t. b. elnök megnyitja a Maroskerületi Róm. kath. Tanítóegyletnek 1914. április 30-án Marosvásárhelyen tartott közgyűlésén.

Urhatnáság.

Írta: Kéz Andor.

Sándor Péter hogy kikerült a katonaságtól, — illetve a huszárságtól, mert hát az katonánál is katonább — ahol a káplárság is felvitte nagy veszedelmére a falu legényeinek, mert még ott is a csillagokat kereste s a kisbíró fiát, mert szegényt a ló megrugta s ott kellett hagynia a cifra mundért — még a kanásznál is hátrább helyezte a rangsorban, — pedig Pista azért csak Pista maradt, — azóta Sándor Péter nagyon sokra becsülte magát. No de nem erről akarok mesélni, hanem arról, hogy Péter amint hazakerült keményen kezdett gondolkodni a dolog felett, hogy házasodni kéne. Ez olyan betegség, amilyenbe majd minden legény beleesik, egyik később, másik hamarabb. Eskik súlyosab a baj ha katonaság előtt esik bele — de ez se tartozik ide, hiszen Péter a katonaság után esett bele.

Még ugyan nem volt egészen benne, de most céllal nézgelődött a lányok kö-

pünk nyakába koldus tarisznyát akasztottak. Az erkölcsi állapotok még rosszabbak. Irodalmi termékeink, amiknek feladatuk kellene legyen az egyed, a család, a nemzet közlekedésének nemesítése, szent és nagy ideákkal megtermékenyítése, jóra való kitanítása megtevést; regényeiben, elbeszéléseiben, színjátékai- ban: szemérmetlen bűnre tanító, s az ember alacsony szenvedelmének szolgálatában áll. Az isteni és emberi igazságok, javak és erkölcsi jószágok, hazai, nemzeti hagyományainak lábba taposója. Meghamisítja történetünket. Nagyainkat meggyanusítja, piedestáljáról, hová a haza szabadságáért és nagyságáért hozott áldozataik és a nemzet örök hálája emelte, porba rántja, megfosztja a kegyeleltől, amit évszázadok lelke féltékenyen őrzött, ápolta és szentelt meg szívében. És most iskoláinkból a lelket, a nemzet fenntartó elemet, erőt akarja kiszagatni és az ő erkölcsében nevelni, mely a nagyvárosok piaci rablógályosainál, panammistáinál, és hasított szoknyákon át magát áruló arcátlanságánál egyebet nem képes felmutatni. Valóban ökölbe kell szoruljon minden kéznek, midőn nemzetünk gyermekei fölnevelésére ily pribék had tolja föl magát, ha találta tanító, aki hivatásának csak szikráját is hordja magában, —

zött. Aztán kezdett okosan gondolkodni, hogy itt annyi ökör, ott annyi ló, meg föld is — s így lassan megállapodott Zsuzskánál. Azért Zsuzskánál, mert ott ökör is volt, meg ló is, no meg föld is akadt. Mert szörnyen megokosodott Péter a katonaságnál, nem hiába volt káplár, — az pedig tudvalevőleg a legszükségesebb szerzet, különösen a huszároknál. Így Péter már egészen kifőzte a stratégiát s a vasárnapi táncban sokat pergette Zsuzskát — bár Julis pergősebb volt, szemrevalóbb is, — de a járandóság kevesebb volt. Nem hiába mondogatta a hadnagy ur: Péter aztán vigyázz, kit veszel el! Nézd meg az apját, az anyját, de legjobban a ládafiát. Ugy pedig senki sem tudta rendbe szedni a kompániát, mint a hadnagy ur, — hát okos ember lehetett.

Péter már tudta s el is igazította magában, hogy vagy Zsuzsi — vagy — különben tovább nem is gondolkozott. Zsuzsi és vége!

Most is abban jár s nagyon keresi

ha találta tanító, aki a nemzetölökkel bármilyen tekintetben egyetért, közösséget tart fenn. De ilyen Istennek hála nincs és nem is lehet közöttünk. Hanem ellenkezőleg vannak, kell hogy legyenek olyanok, akik minden Isten és haza támadó szót torokba fojtanak; minden Isten és haza ellen irányuló támadást, történjék az szóban, írásban és cselekedetben, azonnal szóval, írással és hivatásuk munka körének hűségese betöltésével, hitvallásával vissza vernek.

A magyar keresztény társadalom restaurációjának munkája minden irányban megindult. Főerejét a nemzet fiatal sarijának kitanítására és a keresztény szellemben való nevelésére fordítja. Kongregációk, férfi és női patronázatok, vetélkedve osztják meg egymás közt a felebaráti szeretetnek krisztusi kötelességeit. Do-hod pincelakásokból a szülők által elhanyagolt, vagy szülők nélkül elhagyatottan a köztereken fetregő gyermekeket szegény- és árvaházakba veszik fel. Ápolják s oktatják . . . Az emberszeretet találat-konyságával szedik össze és tanítják ki a rosszra indult ifjakat, erkölcsileg elesett, megbotlott leányokat. Mindenív kinyulik és eljut a jótékony keze. A társadalomnak egyetlen sebe nincs, amelyre az irgalmas számritánus olaja ne

Marcit meg Jánost, mert nagy tervet főzött ki. Ő olyat tesz, amit még senki a faluban. S hogy összekerült a társaság, ment is a beszéd nagy sebesen.

— Tudjátok — kezdte a szót Péter — házasodni kellene. De nem azért voltam én sokfelé, hogy azt csak olyan egyszerűen intézzem el. Mődját kell adni annak is, mint a vakparádénak.

— Hát az mi?

— Hogy mi-e? Ha-ha-ha Hát még azt se tudod? Hát a vakparádé, . . . a vakparádé . . . az, az vakparádé! — Hát mondom valami uri formát kell adni a dolognak.

— No már tudom mit akarsz.

Mikor a Kenessy szolgabíró uréknál voltam, akkor ment annak is férjhez a lánya. Aj be szép kisasszony volt. Az a bolond fiskális volt a vőlegénye, aki a tavaszi vásárok mind kiverve a vendéglő ablakait s akinek hiányzik a félszeme, azt mondják, hogy üveg van helyette, meg hogy a haja is kóc! Mikor aztán az eskü-

Oberbauer A. Utóda Budapest, IV. Váci-utca 41.
A legjobb hírnévnek örvendő és legrégebb egyházi szerek, ruhák, zászlok. stb. gyára. — Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

csepegne. A vakok, némák iskolája, az árvák menháza, betegek, szegények gondozása stb.: az egyház, az állam, a társulatok, szövetkezetek és egyesületek; mind, de mind élénk tevékenységben tartják a jótékonyág lelkét.

Nem szabad, nem lehet az emberi és hazafias indulás e nemes versengéséből nekünk, elsősorban a reakciózúlt és hivattott tanítóknak kimaradni. Ugyahogy mondunk, alkalmunk van: vessük rá magunkat egész erővel a ránk bizott nép bajainak orvoslására, nyomorúságának enyhítésére és elviselésére. Különösen a köteles iskolajárásból kinőtt ifjúságot ne engedjük ki kezünkkel további gondozásunk nélkül. A szeretet mindenre képes és mindent végre tud hajtani. Ha az ifjú látja, érzi, hogy szeretettel csüggünk során, lehetetlen, hogy ráhatásunk eredménytelen legyen. Fogjunk kezét, tartunk össze. Tanító egyesületeink összefüvetelei ne merüljenek ki a módszeres tanításokkal és némi felolvasásokkal, vagy szavalatokkal, hanem kapcsoljuk be azokba a számbavételt és számadást is, hogy falu, község stb. ügyeinek, bajainak vezetésében, intézésében, szövetkezteik támogatásában, az erkölcsök javításában mit tettünk, mit kell tennünk. És így egymást felvilágosítva, tájékozva, lelkesítve töltjük meg lelkiüket népünk közügyei iránt való érdeklődéssel, bővebben tájékozó bölcseséggel, serény tevékenységre készséges erővel, bátorsággal és elhatározással. Semmit ne kicsinyeljünk, annál kevésbé el ne hanyagoljunk, amit magunk további önképzésre és népboldogításra szükségesnek, óznak gondolunk.

A mi egyesületünknek is csak így adhatunk fontosságot, érdekeltséget és figyelemre való méltóságot.

Kegyelmes Főpásztorunk is közeleb-

vő volt, hát előtte a kisasszony olyan sirást kezdett, hogy na. Ketten aztán az urak közül, meg a nagysága is mind beszéltek neki, mind magyaráztak, — nagyon szépen beszélhettek, mert a kisasszony mind jobban sirt, — az volt aztán a szép esküvő. Talán te is siratni akard a menyecskét, akkor a János jó lesz, az nagyon a lelkére tud beszélni a fehérnepnek.

— Ah, dehogyan is. Az nem egészen urias. Sirnak itt mind a lányok, pedig nem is kisasszonyok. Hanem mást, — hallottam egyszer, amint a hadnagy urnál mesélték a többiek.

— Tudod Péter én azt mondom, hogy jó lenne talán, ha eldugnánk a lányt, hadd keressétek mindenfelé. Azt is uraknál láttam, pedig azok nagy urak voltak. Ott is úgy elbujt a kisasszony, hogy alig tudták a padlásról előkötorni. Pedig, hogy keresték. De, hogy örvendek, mikor megtalálták, hogy mondták: be jó, hogy nem lett valami szerencsétlenség, — már pedig a padláson ugyan micsoda baja történhetett volna. Ha még az istállóba bujt volna el, hát nem mondom, — de a padláson!

— Az is semmi. Annyit jár Zsuzsi a padláson, hogy az nem lenne újság. Kisasszonynak ott járni már más, annak

bi körlevelében azért rendelte el, hogy a tanítóegyesületek gyűléseiről felvett jegyzőkönyvek hozzá felterjesztessenek. Ugy szintén e célból akarja, hogy a tanítóegyesületek kerületében levő papság, gimnáziumi tanárok stb. rendes tagok képen jöjjenek támogatásunkra.

A keresztény oktatás és nevelés szellemét, mint az egyház, nemzet és hazafentartó erejét ápolja, erősítse és tegye eredinényessé a magyarok nagy Istene!

A kántortanítók helyzete.

A „Közművelődés”-ben nem régen 2 cikk jelent meg „Kántor képzésünk” címmel, mely ezen sürgősen megoldandó kérdéssel foglalkozik, csak hogy figyelmen kívül hagyva az okot, melyért a tanító-nem szivesen, csak kényszerből pályázik kántortanítói állásra, természetesen a következtetés sem állja meg mindenütt a helyét. Nem a kiképzésben van a hiba, mert hisz mi, kik úgy P. Timának, mint a jelenlegi zenetanárnak Dományáncznak is tanítványai voltunk, tapasztalatból tudjuk, hogy az utóbbi tanítása volt alaposabb és öntudatosabb úgy a zenei gyakorlat, mint az elmélet alapján. Csak hogy jelenleg mások a viszonyok, mint ez előtt 10—15 évvel, amennyiben 1907-től kezdve 2 ízben rendezték a tanítószag fizetését úgy ahogy s ebből a sovány rendezésből is a kántortanítók nagy része kimaradt, mivel a kántori fizetése a tanítóhoz esattoltatott s így tisztán tanítói fizetésért végzi a kántortanítószag 80—90 százaléka a kántori teendőket is. Ez az oka, hogy most mindenki menekülni törekszik az ilyen állásokról s viszont csak olyanok pályáznak az ily üresedésben levő helyekre, kiket a végzettség megkényszerít arra, hogy — átmenetileg, míg tisztán tanítói állást kaphatnak — elfogadjanak

egy-egy ilyen állást. Látják ezt a tanítóképzők növendékei is s így, még örülnek, ha kikerülve az életbe, orgonázási tudományukat a képzőben hagyják, mivel így nemcsak a kántori, hanem a segédkántori állástól is megmenekednek s legalább szabadon használják fel úgy a nyári, mint a tanévben levő szüneteket, sőt ezalatt olyan mellékfoglalkozást is szerezhetnek maguknak, melynek havi jövedelme egyenlő, sokszor meg nagyobb tanítói havi fizetésüknél is.

1907. előtt 3—400 koronával a gyengébb kántori állások is többet értek a tanítói állásoknál, nem számítva az 1000—1500 koronával többet érőket s így meg volt a nemes verseny ezen állások elnyeréséért. Tehát érdemes volt e téren is minél nagyobb képzettséget szereznie a tanítószagnak. Most azonban nemcsak a fizetés egyenlő, hanem mivel a kántortanító fizetésének legnagyobb részét a hitközség adja, gondoskodik arról is, hogy ezen kenyér keserűbb legyen, mint a tisztán tanítóé, kit nagy részben az állam fizet.

Tudok esetet, hol a kántortanítóknak jelenleg még annyi jövedelme sincs, mint a vele egyenlő működési évekkel bíró tanítóknak, mivel a kepe 15—20 kalangya buza és zabbal s 10—12 szekér fával kevesebb a díjlevélben biztosított összegnél. Ha nem akarja ez a szegény tanító eredménytelené tenni tanítói és népnevelői munkáját, gyűlöltte azon községben személyét, kénytelen hallgatnia. Mert, ha felhajtja, esetleg nemcsak élete forog veszélyben, hanem gondoskodni fognak a kepefizetők arról is, hogy az ezután fizetendő kepe kalangyája az ez előtt fizetett gabonának felét se adja, habár rég elmúltak azon régi jó idők, mikor a kepefizetők gabonájuk javát vitték kepebe s így csak felét, ha adja a jeleni buza kalangyája, a

nincs ott semmi dolga. Hanem elmondom már én is. Tudjátok az nagyon uridolog, — a tiszt urak majd mind megtették, — hallottam én azt eleget, amint úgy elbeszélgettek és meséltek egymásnak. Tudjátok az módfelett uridolog, no nekem akkor úgy megtetszett, hogy mentem meg is fogadtam, hogy én se teszek másképp. Olyat ti még nem is hallottatok. Kell hozzá két ügyes legény — benneteket néztelek ki, — igaz ugyan, hogy nem voltatok még katonák, — kell egy jó szekér, két jó ló, — no meg a leány. Igaz ugyan, hogy az urak vasuton mentek, de mit csináljak, amikor Hámosra nem jár vonat. Ti majd odaálltok a zsidó kertje alá. Marci fogja a lovakat, te meg vigyázol. Ugy éjjel felé aztán a táncból elhivom Zsuzsit és megszőktetjük, mert ezt úgy hívják. Visszük a hámosi pusztára, ott úgy sincs semmi senki. Ez lesz aztán az uridolog, már pedig én passziozni akarok. Vagy két nap mulva aztán csak haza szökünk ismét s akkor lesz a lagzi. Így gondoltam én s így is lesz jó. Ej! hogy fognak majd bennünket keresni! Ti persze hallgattok.

— Hm, hát hiszem jó, jó, — de Zsuzsi akar-e?

— Már miért ne akarna, ha én akarok. Ne félj hallottam én az uraktól is, hogy bizony a kisasszonyok se nagyon

akartak először, de aztán csak megindultak ők is igaz, hogy ott, vagy az apjuk, vagy az anyjuk nem akarta a leányt odaadni, — de ezt nem is hiszem, hiszen azok mind olyan fényes urak voltak, — biztos csak úgy mondták, mert ők is passziozni akartak.

— Hát baj nem lehet-e a dologból? Ha nem kapnak, benneteket csak keresni fognak s ha a csendörök megtalálnak, akkor lesz ám ne mulass. Hiszen ez is csak tolvajkodás, már pedig mi is segítettünk neked, te féltedben megmondod s akkor egyszeribe ránk huzzák a vizes lepedőt, nekem pedig nem kell. A multkori verekedésért ugyis kinézek egy kis áristomót, már pedig az ingyen kitarást nem szeretem.

— Tudod ez nem lopás, mert itt a holmi is jönni fog. Ebből nem lehet bajt csinálni. Ne félj te semmitől, van Sándor Péternek elég esze!

— Hiszen vanni van, de csak baj ne legyen. Rendezd el mindent jól s mi ott leszünk, de arról ál senki se tudjon!

— Fiuk itt a kezem. Minden meg lesz, a jó áldomás is. Vasárnaphoz két hétre, éjjel odaálltok a Mózi kertje alá. Addig aztán már szólani se kell róla.

Vasárnaphoz két hétre Péter nagyon kiöltözködött. Minden ragyogott rajta. Selyem nyakkendőjét lobogtatta a szél s

15—20 évvel ezelőtti buza kalangyájának.

Vannak kántortanító állások, hol az udvar és gazdasági épületek rendezetlenek, a kerítés leomolva s így a szomszédokkal örökös harcban van az illető kántortanító s mikor követeli a kerítés felállítását, kap is 2 szekér — a legelőről kivagdalt — tövisbokrót kerítésnek gúnyból, hogy így fokozódjék keblében a hivatása iránti szeretet.

A kepezetésekor meg éreznie kell azt a szolgálai helyzetet, mely mindannyiszor az önértetes ember arcába keregti a vért, mikor azon tudattal hozzák egyesek a „bért”, hogy ők tartják gyenge buza és zabjukkal a kántort. Kézpénz fizetését meg annyi mindenféle alapból kell össze gyűjtenie, hogy csak bélyegre és papírra 2—3-szor annyit kell adjon, mint tanítói kartársra s ezt is csak azon esetben kapja meg a rendes időben, ha van az illető alapban pénz és alázatosan beszél a kezelővel, különben várhat utána.

Egyik szomszéd községben éveken keresztül kevesebb volt a stóla, mint a díjlevélben biztosított összeg s mikor a kántor követelte a hiányt, azt hallotta még olyantól is, kinek erkölcsi kötelessége lett volna a támogatás, hogy „A kántor kevésnek tartja a községben a halálózást”

A fentiek pedig nem is annyira a kivételek, mint inkább a rendes állapotok közé tartoznak s így ne csodálkozzék senki, ha kezd gyűlölt lenni a kántori állás az ijább és idősebb kartársak előtt is s akik ily helyzetben vannak, egyedüli vágyuk a gyors menekülés valamelyik tisztán tanítói állásra.

Említem-e újabb oknak a kántorság terhességét, mikor a téli 25—30 fokos hidegben megfagyott ujjakkal nyomkodja az orgona billentyűit fél, háromnegyed óráig s nem egy szerez magának hiányos öltözetet miatt „mert hisz erre nem igen

telik) sirig tartó hülést, teste különböző részeiben, míg kartársra a meleg szobából mehet az iskolába. Vagy nézzük, mikor melegben-hidegben, sárban-porban néha 2—3 óra utat is kénytelen megtenni — különösen fiáikban — temetések és istentiszteletek alkalmával! S ezek után még akadnak, kik csodálkoznak azon, hogy a tanítótság irtózik a kántorságtól?

Vajjon meglesz-e oldva ez a kérdés avval, ha tanítónő kántorok fogják a halottat térdig érő sárban több kilométeres uton kísérni? Nagyobb buzgalommal végzik-e ők is ingyen ezen teendőket, s áldozzák fel szabad idejüket, mint férfi kollegáik? Avagy milyen anyagi hangok és melódiák lesznek azok, mit a harangozó-kántoroktól fogunk hallani, kiket szintén nem annyira a titula, mint inkább a picula fog ezen állásra vonzani, különben e nélkül még ők sem lesznek erre kaphatók.

Mind ez csak tapogatózás és kísérletezés, melynek eredménye mindaddig nem lesz, míg a kántoriát is tisztességesen nem fizetik. Ha lesz tisztességes kántori fizetés, lesznek buzgó és képzett kántorok is, de addig nem.

Tavaszi bérmaut.

Marosvásárhely.

— Május 18—21. —

„Majdnem egy éve, hogy a kétségek sötét felhői lebegtek felettünk. A fájó bizonytalanság remegtette lelkeinket: való igaz lesz-e, hogy Erdély elveszti püspökét, hívek százezerei jóságos Atyjukat? De hála az isteni Gondviselésnek, szétoszlottak a felhők; a kegyelmes Főpásztor továbbra is a miénk maradt . . .” Ezen szavakkal kezdte szentbeszédét Karácson Márton főesperes-plébános, mikor a Főpásztor érkezését híveinek kihirdette.

egy kisebb igényű ember a eszmáját még tükrörnek is felhasználhatta volna. A menyegzőjére se tehetett volna nagyobb tisztességet. Így ment a táncba, Zsuzska is ott volt, de rajta bizony semmi változás se látszott. Ő csodálta legjobban Pétert, aki, mintha a nyakába akasztották volna a világot — olyan bolondul járta a táncot. Pörgetett, csalfázott, verte a lábát, elpergett tőle s előlről kezdte az egészet. Közben retjélesen mosolygott, mint aki nagy titkot tud s lesi a percet, amikor ezt a titkot legalkalmasabb pillanatban sughatta el. Mert hiszen Péter most akarja legénykedéseire a koronát felrakni. Nem hallott még ilyet a falu s hej meddig is fogják majd mesélni az öregek, hogyan tett az a Péter, aki a huszároknál a káplárságig is felvitte.

A Mózsai kertje alá pedig nagy csendesen egy szekér húzódott le. A saroglyában holmi enniváló, hiszen Hámosnál szükség van erre is, nincs ott korcsma és korcsmáros. Nagy ügyesen szénából még ülés is van a kocsi derekában s egy nagy bunda rajta. Szükség van arra ilyen időben. A bakon a két legény lassan beszélget, csóváltgatják a fejüket, mint akik nem tudnak valamit egészen elhinni. Közben batorításul, vagy melegítőül — ku-

lacs hol ide, hol oda vándorol. Így áll a szekér egészen Mózsai kertjének a kerítése alá.

Péter tüzesen, vadul táncol. Egész erejét beleöli s fel-fel kapogatja Zsuzsit, aki nem tudja mire vélni a nagy erőlködést. De akarva, nem akarva belenyugszik, hiszen Péter tudja, hogy mit csinál, kitanult legény, aki sokat látott már.

— Gyere ki Zsuzsi a tánc után egy szóra!

Zsuzsi gondolja, hogy itt valami készűl, szegyenlősen, pirulósan szabadkozik:

— Hideg van kint Péter, itt is megmondhatja, ha nehezett akar mondani.

— Nem akarom én azt mindenki orrára kötni, csak egy szóra gyere, visszajövünk mindjárt.

A lány nem akar ellenkezni s mire a nőta a végére ér s mielőtt egy másikat kezdenének kézen fogva megindulnak kifelé. Péter büszkén visszánéz a táncolókra és huzza Zsuzsit maga után.

Megállanak az ajtó előtt, de Péter csak tovább biztatja a lányt, aztán még még tovább, míg csak a kert ajtajához nem kerülnek.

— Tudod-e Zsuzsi, hogy feleségül akarlak venni. Éppen nekem valónak néz-

Ezekben a szavakban benne volt az a ragaszkodó gyermeki szeretet, amely a marosvásárhelyi napoknak igazán ragyogó keretétül szolgált.

Az érkezés.

Hétő: A Sándor János-utcán pompás fogatok robognak végig. Tizenegy óra előtt már a nagyszámu közönség mellé sorakoznak a köcsagtollas felső-gimnázisták. Minden tekintet a kocsiárdi vonal távolban egybefolyó sinpárjain fut végig. Mindjárt feltűnik Korácson praelátus-plébános alakja, akit körül vesznek az egyháztanács és hitközség tagjai és a kath főgimnázium tanári kara Rettegő Géza igazgatóval stb.

Zugó éljenzés fogadja az érkező főpásztort, mikor előlép Hoffbauer Aurél, a város polgármestere, szívélyes, meleg szavakkal üdvözlözi az illusztris vendéget, ki úgy a Hoffbauer polgármester, mint Köllő alispán üdvözlöi szavaira látható meghatottsággal válaszol és Karácson praelátus felé tart, aki hetedfél ezer hívője örömet, várakozását, szeretetét tolmácsolta. Sokáig kell várni, míg spontán tüntetés lecsillapul és megindulhat a hosszú kocsisor, melynek legelején Kárnász nagybirtokos gyönyörű két szürkéje vezetett. A kocsiiban a Kegyelmes ur ült Karácson praelátus-plébánossal.

„Éljen a püspök bácsi!”

Az utcán járó-kelők kalaplengetéssel köszöntötték Erdély püspökét. Kedves jelenség volt, mikor a Sándor-utcai elemi leányiskola ablakából „Éljen a püspök bácsi” kiáltások hangzottak. Hát még az örömmek és boldogságnak ama hangos megnyilatkozása, melyly a gimnázium, a zárda és a franciskánus fiu iskola sorfalat álló növendékei fogadták a plebánia elé megérkezett Főpásztort.

Megerkezés után főpapi áldást osztva vonult fel plebániai lakosztályába, ahol

telek. De tudod-e, nem akarok csak úgy tenni, mint a többi legény, hiszen láttam én eleget, voltam az urak között is, — hát úgy urasan akarlak elvenni. Gyere velem, most — mindjárt. Gyere szökjünk meg. Ott van a kert végében a kocsi, elmegyünk a Hámosra s majd egy, vagy két nap múlva visszakerülünk s azután megtartjuk a lagzit is. Gyere no!

A lány, hogy Péter szökést emlegetett húzódott a legénytől. El is szaladt volna, ha Péter nem fogta volna egy a kezét. Szinte félt tőle s szépen kérő hangon mondta:

— Nem Péter. Én szívesen a feleséged leszek, szívesen kendhez megyek, — de nem elszőkve. Mit szólna a falu, a szülém? Azt csak az urak tehetik.

Pétert elragadta az indulat. Egész terve veszélyben forogott, már pedig abból ő egy cseppet se enged. Dühösen kap a lány dereka után, felkapja s indul vele a kert ajtónak. Zsuzsi ellenkezik s vadul kapkod, de a legény erősen leszorítja a karját. Kiált, de a muzikaszó elnyomja a kívülről jövő hangot, vonaglik tehetlenségében, de egy utolsó erőfeszítéssel kikapja kezét s a másik pillanatban a volt huszárkáplár s a falu legrattartósabb

a fogadó küldöttségek tagjaitól rövid, szíves beszélgetés után bucsut vett.

Délután.

Még ki sem pihenhetett az utazás fadalmait, délután 3 órakor Jenáki dr. és Kapca József paszionista atyával felment a kisszeminariumba és kezdetét vette az apostoli munka: a lelkek előkészítése a Szentlélek méltó befogadására.

A napi munkának nem volt vége a délután 6 órai Mária-ájtatosság után sem, mert Karácson praelátus-plebános beszéde után sokan maradtak ott, hogy a bünbánat szentségéhez járuljanak.

Kedd: Már kora reggel nagy gyülekezés. Negyed 9 órakor nincs a templomban talpalatnyi hely. A bérálandók két hosszú sorfala közt a helyi papság és a minorita rend növendékei kísérik be a főpásztort a templomba. Minden lélek ajtaja felpattan és a régen érzett szomjúsággal fogadja a főpapi áldást. Rövid adoration után megkezdődik a szent mise, mely alatt az ifjúság énekel. Szentmise végén Boros püspöki titkár mond a szószékről megkapó beszédet a bérálandókhoz a szeretetről, kötelelességteljesítésről és a lelki tisztaságról. A beszéd végeztével megindul a hatalmas áradat, hogy az udvaron foglaljon helyet. Itt volt napsütéses, szép májusi reggel a bérálás. Az apostol-utód imádsága alatt itt erősítette meg 375 ifju hitét a Szentlélek Uristen áldó szent kegyelme

Bérálás után tisztelgő küldöttségek járultak a főpásztor elé. Tanárok, Oltár-egylet, Kongregáció. Szt. Ferenc harmadrendje, Keresztényszociális Egyesület stb. melyek mindegyikét a plebánia kert árnyas fái alatt fogadta. Magán látogatók is igen sokan keresték fel.

Délután.

Két órától kezdődik a leányiskolák növendékeinek gyónása, mely után a Kegyelmes ur több magánlátogatást tett.

legényének, Sándor Péternek arcán hatalmasat csattan a dolgos leány kéz. . . . aztán a második . . . harmadik. . .

Péterünk először gunyosan kacag, majd meghökkenve áll meg s elereszti a leányt. Zsuzsi egy pillanat alatt tovább szökik s fenyegetve kiált vissza:

— De megszálta az urhatnáság. Uraskodjék csak mással s ha ismét velem lenne akarhatnékia, csereztesse ki jól a képét!

Azzal már be is szaladt a táncolók közé.

A büszke Sándor Péter pedig, aki a huszárknál a káplárságig is felvitte, aki sokat látott és sokfelé járt, aki a legnagyobb legény volt, pironkodva, szégyenkezve állott odébb.

Eszendőre pedig elvette az esküdték Borisát, nem mert ott lett volna a legtöbb járandóság ló, tehát meg föld is, — az rég lecsuszott már, — hanem, mert ugyan ki ment volna ahhoz a bolond híres Péterhez feleségül, akit kosár helyett a gazdag Zsuzsi még jól meg is pófozott s amiért tudja az ég meddig fogják még a legényeknek mondani az anyák: — csak szótkessen kend is, mint a „hires“ Péter!

Délután Soóthy Gyula kanonok szószékére ép és májusi ájtatosság előtt rövid sz. beszédet mond. Az ájtatosságot a püspök ur tartotta.

Ma mutatkozott be az ad hoc alakult énekhar, mely Zsizsman Rezső zenetanár vezetésével adta elő a Pange lingua, Regina coeli, Tantum ergo darabokat kiváló sikerrel.

Szerda.

Boros reggel, de lassan kitisztul. 8 óra után kezd a Kegyelmes ur szent miséjét. Már Urifelmutatásokról ragyogó nap-sugarak szűrődnek be. Festőien szép volt a bérálandók leánykák fehér ruhás, rózsakoszorús kis serege. 280 tiszta lélek várta Szentlélek Isten megerősítő kegyelmét, kikhez bérálás előtt Roska Jenő hitoktató segédlelkész intézett rövid, de megkapó beszédet a Szentlélek hét aján-dékáról.

A bérálás napfényes időben volt. Nagy rózsaláncot alkottak a leánykák a plebánia kert utcáin. Ugy látszott rajtuk a várakozó, meghatott lélek hullámlása, mely csak akkor esendedett le, mikor a bérálás végeztével a templom főoltáráról jóságos Püspök Atyjuk buzdító, bátorító szavát hallották, áldását fogadták.

„Pihenés“.

A szünetnélküli aposoli munka, ha láthatóan nem is, de tényleg megviselte a Főpásztort. Mégis fogadta az őt keresőket. Késő órákba nyultak a magán kihallgatások, melyek folyamán a társadalom minden osztályából volt az emberek mondani valójuk.

Délben ifj. dr. Ugron Gábor ny. főispán, hitközségi főgondnok vendége volt a Kegyelmes ur, ahol a ház ura és urnője a legnagyobb szeretettel fogadták magas vendégeiket. Ebéd után végig hallgatta a Kongregáció csütörtöki ünnepélyén előadandó „Két világ határán“ c. színművet.

A kongregáció ünnepe.

A délután folyamán, késő estig folyt a felnőttek gyóntatása. Férfiak, nők, tanoncok, iparos segédek, urak és szegények egyaránt. Rég nem látott emberáradat törekszik a templom fele a 6 órakor tartandó Kongreganista tag felavatásra. De már 5 óra után csak nagy furakodással lehet bejutni. Magam is kívüli maradtam a tanonc iskola tanulóival együtt. De az üveg ajtón át látom, hallom, hogy Soóthy kanonok már megkezdte ünnepi beszédét.

Mikor a főpásztor hívó szavára az oltár elé lép 20 felnőtt és 22 polgári iskolás leány, felcsendül kongreganista testvéreik karéneke. Jaross Béla és Roska prezesek szavai után elhangzik a szívekbe vésett eskü: Szentséges Szűz, Isten anyja Mária, téged urnőmnek, szószólómnak és anyámnak választalak.

Utolsó nap.

Kora reggeltől gyóntatás. A szomszéd falvak és filiálisokból sokan jönnek a bérálás szentségét fölvenni. Jobbára felnőttek, de vannak az első két napról elmaradt gyerekek is. Karácson praelátus-plebános rövid sz. beszéde után a kert utján álltak fel a bérálandók, akik között többen voltak 60, 70 éven felüli nők és férfiak is, 242-en.

A távozás.

Csütörtökön délelőtt 11 órakor hagyott itt bennünket jóságos Püspök Atyánk. Amint érkezése és itt léte, úgy távozása is diadalut volt. Hosszasan erről írni nem lehet. Azt látni kellett. Talán sohase éreztük ennyire, mint most, hogy főpásztorunk az isteni szeretet szikráit hordja szét közöttünk.

Nem új korok irányzata ez, hanem az őskereszténység szellemének újraéledése. Az evangélium közvetítésének áldással teljes módja.

Százak álltak az uton. Százak kísérik esdő imádsággal további útjain. A hitközség vezetői hálás gyermeki szívvel mondanak bucsut a mindeneket megújító apostoli munkáért, a lelkeket újjászülő nagy szeretetért.

Bara Ferenc

r. kath. kántor-tanító

E felirású gyászkeretes levél áll kezében. Hídeg megdöbbenés, fájó mély érzés fut végig egész valómon.

Nem a „szerető férj, édes apa, önzetlen testvér és igazi jó rokon“ halála váltja ki ezen érzéseket, hanem a tanítvány hálalérvése első tanítója, mestere iránt.

Bara Ferenc 65 éves korral s 44 év emésztő munkájával, mintegy termelte a kultúra zsenge virágait, a legkicsinyebb nemzedéket is formálta hasznos polgárokká.

És ezen hosszú idő alatt, a sok-sok tanítvány részéről dusan megszerzett hála tolu tollamra. A mai korban élt, de nem a mai korból volt.

A veleszületett jóindulat a szeretet melegében olvadt föl és itatta át minden munkáját. Szeret mindenkit, s őt is szerette mindenki. Gyermekkorától kezdve összemlegetett a néppel, melynek körében született és amelyért egész élete munkáját szenteli. Nem kívánkozik onnan máshová, atyja oldalánál, — aki szintén kántortanító volt, — huzódik meg s az atyjától is örökölt igazán kántortanítói vér lelkesedést, buzgóságot, hivatásszeretetet.

Barátait, tisztelőit nem alul a sárban, de a nemesebb érzésű emberekben és társaságokban keresi. Egyformán lelkesednek érte kortársai és a papság.

Azért arra az új sirdomb felé, mely Kézdiszárazpatakon, az új temetőben április 29-ike óta áll, nemcsak a vérrokonok könnyzápóra, de a lelki rokonok, jó barátok s anyyi tanítvány engesztelő imája is száll.

Nekem pedig külön is van hozzád egy pár szóm, jó tanítóm!

Neked köszönöm magyrészt, hogy különös szeretettel és tanítással kiemeltél a sorból, melyben születtem és rásegítettél magas rangra, melyet meg nem érdemeltem. Nemes alakod mindig ét előtem: ez most ereklyévé vált s az aranyfoglatat rá legyen a kegyelet, amellyel őrzöm, a hála pedig az ima, melyet örök boldogságodért följajlanok.

Paptanítvány.

H I R E K.

A VII. számú püspöki körlevél tartalma: Az eltörölt ünnepeken házasság hirdetés eszközölhető, míg ellenkező intézkedés nem történik. Az 1868. XXXVIII. tc. 25. §. tv. miniszteri rendelet közlése, amely szerint a polgári községnek szabadságában áll a hitfelekezeti iskolát fejleszteni is. A tanítók lakás és kerti illetményéről szóló miniszteri rendelet közlése. Miniszteri rendelet arról, hogy rendes tanítóul csakis képesítő oklevéllel már tényleg bíró egyén alkalmazható s a katonai szolgálatra bevonult tanítókat nyugdíjas tanítókkal helyettesíteni szabad. Kongrua kiegészítés. A belkezelésre szánt alapítólevelek illetékmentese. Andrásy József keresztlevele kerestetik 1786—1788. évben. A Jézus Társaság a Mária kongregáció-Otthonban (Budapest, VIII., Horánszky-utca 20.) július 1—5, 13—17, 27—31, augusztus 3—7, 16—20, 24—28. között papoknak lelki gyakorlatot tart.

A papnövendékek ez uton is hálás szívvel mondanak köszönetet főmélt. hg. Hohenlohe K. Egon prépost-plebánus urnak, ki egyházi kitüntetése alkalmából 100 koronát küldött a kispapoknak.

Múlt számunkban közölt kedves kis költeményt Brassóban elszavalta a főpásztor jelenlétében Veress Ilonka II. polg. iskolai tanuló s mint írják onnét: „igazi lelkesedéssel és szívbéli meggyőződéssel”

Midazon érdeklődőknek, kik esetleg a Magyarországi kántortanítói állásra pályázatukat benyújtani akarták; iskolaszék ezuton tudomásukra hozza, miszerint pályázatuk tárgyalanná vált, mivel az állás régebbi tanítója vissza maradt. — Iskolaszék.

Választmányi gyűlés. Az Erd. r. kath. Irod. Társ. választmánya f. hó 19-én gyűlést tartott, amelyen megjelentek Balázs Endre dr. elnök, Tamási Áron nagyprépost, Zomora Dániel, Kóródy Péter dr. praelátus-kanonokok, Héjja Kálmán közp. pénztáros, Cserni Béla dr. ny. főgimn. tanár, Kóródy Imre köz. pénzt. ellenőr, Kárpiss János főgimn. igazg., Király Gáspár, Albert Vilmos főgimn. tanárok. A gyűlésen többek közt foglalkoztak a székegy irodalmi társulatok alakításának a kérdésével is. A választmány a maga részéről pártolja az ügyet s csatlakozik a mozgalomhoz. Elhatározta, hogy minden alakuló gyűlésen képviseltetni fogja magát.

Novák Ferenc, városunk 36 éven át volt polgármestere, megrongált egészségi állapota miatt 1914. június 1-től kezdve nyugaomba vonul. A városi árvaház építetése az ő nevéhez fűződik, az aszfalt burkolat és villanytelep létesítése szintén az ő érdemeit hirdetik. Érdemeit a város azzal kívánta honorálni, hogy egyik terét az ő nevével Novák Ferenc térnek nevezte el. Kívánjuk, hogy a jól megérdemelt nyugdíját még sokáig élvezhesse.

Tanulmányut. A kolozsvári Marianum nagyobb kongregációjának tagjai tanárnők, valamint dr. Hirschler József plebános és dr. Kunz Ferenc segédlelkész vezetése alatt érdekes tanulmányutat tettek e hó 18—19—20-án Radna, Vajdahunyad, Gyalár, Piski, Gyulafehérvár nevezetességeinek megtekintésére. A természet szépsége, a technika vívmányai, a művészet alkotásai egyesültek a vallásos buzgóság tényeivel. Látták azokat, örültek mindennek és buzgósággal imádkoztak. Radnán a boldogságos Szüztől kértek pártfogást; Hunyadon a szép mult és hatalmas jelen ragadta meg lelküket; a gyalári vidék és az egyik hegyesücsről a másikkra lebegő csillék, a gyulafehérvári glossák, az arany kódex, a könyvtár, az egyházművészeti és régészeti muzeum, a székesegyház, a püspöki palota, a dévai vár képe, a Maros áradása minden kirándulónak élénken fogja emlékébe idézni, amit az intézetben is oly sokszor hallanak, hogy az igazi kultura a kereszténységgel együtt él, együtt virul.

A papnövelde aranykönyvéből. A zsinatvizsga alkalmából a papnövelde könyvtára alapjára adományoztak:

Dr. Lukács József	10.— K
Dr. Balázs József	5.— K
Hoboth Á. József	3.— K

A kápolna alapra:

Dr. Lukács József	10.— K
Dr. Balázs József	5.— K

Retribuere dignare Domine omnibus nobis bona facientibus.

Figyelmeztetés. A gyulafehérvári r. kath. hitközség adózó tagjait értesitem, hogy az egyháztanács határozata értelmében az 5 százelőes egyházi adó kivételi lajstroma elkészült és folyó év május hó 24-től nyolc napon át a városházánál megtekinthető Daubrovsky Gyula városi ellenőr ur irodájában, hol bárki kellő felvilágosítást nyerhet. Gyulafehérvár, 1914. május hó 19-én. Róm. Kath. Plebani Hivatal.

Évzáró gyűlés a kispapok Egyházirodalmi Iskolájában. Folyó hó 17-én sikerült díszgyűlés keretében számolt be a kispapok Egyházirodalmi Iskolája ez évi működéséről. A gyűlést Veress Ernő elnöki megnyitója vezette be. Beszédében a kispapilékkel sz. idealizmusát fejtegette. Nagy vonásokban vezetett végig a theologia és bölcsélet, az aszkézis és az életeszemlények egész sorozatán, amelyek együttvéve alkotják azt az ideális rendet, amely a kispap gondolkodásának s egész akarati ténykedésének szabálya. A nagy tetszéssel fogadott beszéd után a férlikar Schubert F.: „Az éj!” c. darabját adta elő. Petres Kálmán: „A szerkesztői fiók tanulságai” c. alatt olvasott fel igen értékes megfigyeléseket, amelyre aztán a főjegyző, főkönyvtáros és pénztáros jelentése következett. A pályatértelek eredményének kihirdetése után a gyűlést tárogató szóló fejezte be harmonium kísérettel. A gyűlés végén ft. dr. Jakubek István, a helybeli zárda aligazgatója az Iskola alapító tagjai közé lépett, amelyért az iskola ezuton is hálás köszönetét fejezi ki.

Meghívó. Az alsófehérmegyei róm. kath. Tanítóegyesületnek 1914. évi június

hó 2-án Gyulafehérvárt, a róm. kath. fiu elemi iskolában tartandó közgyűlésére. Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. A mult évi gyűlésről felvett jegyzőkönyv felolvasása.
3. „A jellem, mint példa és hatása”. Felolvassa: Szóts András nagyenyedi r. k. tanító.
4. „Erdély romjai fölött”. Márton Ferentől, szavalja: Wachek Zsófia boiczai r. k. tanítónő.
5. A Státusgyűlési tagok választóbizottságába egy egyesületi tag kijelölése.
6. Pénztári jelentés az 1913. évről.
7. Indítványok.
8. Tisztujtás.
9. Jövő gyűlés helye és idejének kitűzése.

A gyűlést reggel 8 órakor szent mise előzi meg az irgalmas nővérek templomában. Délután 1 órakor társas ebéd. — Gyulafehérvár, 1914. évi május hó 5-én. Az elnökség.

Gyermek kiállításokat azért rendeznek, hogy az egyes tápanyagok értékét megállapíthassák. A legnagyobb díjak nyertesei azok a szülők, akik elválasztás pillanatától kezdve Phosphatine Faliere-sel táplálják a gyermeket, mert kit azzal táplálnak, szépen fejlődik és nem kap bélhurutot. Világhírű gyermekorvosok egyhangu véleménye, hogy a gyermek táplálását az elválasztás idejétől a legelőtebbben a világszerte kedvelt „Phosphatine Faliere” tápszerrel eszközölhetjük.

Nyilvános elszámolás és köszönet. Ujtsnád új plebánya 1912. július 1. vert ki Tusnád anyakaszából. Szokás szerint üresen bocsátotta el az anya lányát, mert Kőrödi Albertbá' szerint „a kivert rajt üres kap-tárba eresztik”. A pap még most is bérházban lakik, pünkösdre ha bevonulhatna peres hajlékába. Az Ur Jézusnak van ugyan háza, de nedves, dohos, penészes, ki kellene takarítani, de pénz öfelsége nélkül nem lehet. A templom Páduai Szent Antal védnöksége alatt lévén Püspök Ur Öngyámeltósága idei 1392. sz. engedélye folytán Szent Antal perselyeihez s egyes jámbor adakozókhoz segélyért folyamodunk f. évi febr. 28. kelt. 40. sz. kérésünkben. Alázatos kérésünket több oldalról meghallgatták, szegény templomunk kijavítását sokan „megpártolták”. Ezen kegyes adományokért minket a köteleesség és a hála nyilvános köszönetre szólítanak. Az ujtsnádi templom javára adakoztak: Bartha György és neje 15, Péter Antal és neje Tiürdő 10, Kovács Ignác mávör Bük-szád 1, N. N. Brassó 4, Életes Elek s társai 30, N. N. Gyóalfalu 20, Sz. Ferenc-rendi zárda Vajdahunyad 2, Szabó György esp. pl. Gyószentmiklós 2, Lelkészi hivatal Alsórára 1, Sz. Ferenc-rendi zárda Fogaras 10, Rettegi József pl. Esztelnek 1, Oláh Dániel főesp. Kszlélek 2, Sánta Angelusz zfi. Szárhegy 5, Sz. Ferenc-rendi zárda Dés 3, Pap Tamás esp. pl. Nyköszvényes 2, Bálint Endre esp. pl. Harasztos 3, dr. Kászonyi Alajos pl. Karcfalva 2, Rk. Egyház Gyimesfelsőlök 1.20, Magdó Mihály pl. Marosujvár 5, Kiss András pl. Oroszhegy 2, P. Sz. Szováta 4, Csató Fe-

Szekelyudvarhelyt 600 korona lakáspénz, s esetleg előlépés magasabb fizetési fokozatba. Ezenkívül az állam által a rendszer tanároknak adott rendkívüli fizeteskiegészítési segély, mint személyi pótlék, a szolgálati időnek megfelelőleg.

Az állások betöltése az állammal kötött szerződés értelmében miniszteri ki nevezés alá esik.

Az életkort, vallást, családi állapotot, hadmentességi viszonyt, végzett tanulmányt és netán eddigi szolgálatot igazoló okmányokkal és tanári oklevéllel felszerelt folyamodványok f. évi június hó 21-ig bezárólag gróf Majláth G. Károly v. b. t. t. erdélyi püspök ur öngyméltóságához Gyulafehérvárra nyújtandók be.

Kolozsvárt, 1914. május hó 19.

Br. Szentkereszty Zsigmond alelnök.

P. Jánossy Béla dr. titkár.

Pályázati hirdetmény.

A jobbágyfalvi (Marostordamegye) r. k. kántortanítói állásra pályázat hirdettek.

Javadalma: 38 hold 1256 négyszögöl szántó és kaszáló tiszta jövedelme 240 korona; 26 véke törökbuza kepe, 38 K 40 fillér; Rindsmaul-féle 400 koronás tőke 6 százalékos kamata 24 kor; 1000 koronás alapítvány 8 százalékos kamata 80 kor; 1913. t.-c. szerint fizetés kiegészítés az államtól.

Kötelessége: Az összes kántori teendő végzése az anyaegyházhoz tartozó leányegyházakban is lelkész irányítása szerint; I—VI. vegyes osztály önálló vezetése.

A kántori próbán személyes megjelenés kívánatik.

Pályázati határidő 1914. június hó 10-ike.

Iskolaszék.

Városi ügyek.

Gyulafehérvár szab. kir. város tanácsa közhírré teszi, hogy az 1914. évi I. és II. osztályu kereseti adókievetési lajstrom a városi adóhivatal helyiségében folyó hó 18-tól kezdve 25-ig közzszemlére kitétetik, hol azt érdeklődők a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetik és esetleges felbontásukat is beadhatják.

A városi párt. Ujabb időben keveset hallottunk róla. Lehet, hogy csendben működött. Mi nekünk azonban még egy ígérettel tartozik. Már évekkkel ezelőtt szövé tettük, hogy minő rossz az összeköttetés Gyulafehérvár—Kolozsvár, Gyulafehérvár—Torda, Gyulafehérvár — Marosvásárhely és a közbe eső helyek között. Ha Gyulafehérvárról a fentemlített helyek bármelyikére akarunk menni reggel, akkor Tövisen 2 és fél órát kell várakoznunk. Pedig Tövisről reggel 6 óra 9 perccor indul egy vegyes vonat Kolozsvár felé, s ehhez a vonathoz van csatlakozás minden irányban. A városi párt meg is ígérte, hogy szorgalmazni fogja a tövisi csatlakozást, de még e május 1-től érvényes utmutató nem esatol. Ujából kérjük azért a városi pártot, ne hagyja elaludni a dolgot; ha szükség van szólítsa fel az

illetékes tényezőket, hogy együttes kérés-sel támogassák ezt a város érdekében igazán fontos mozgalmat.

466—914. sz. végr.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. törvénycikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszéknek 1914. évi 4728. számú végzése következtében dr. Cseke Vince ügyvéd által képviselt Ruszan Miklós borbándi lakos jav. nagyenyedi lakosok ellen 1277 korona s jár. erejéig 1914. évi április 27-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 2500 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 1 cséplőgép, 1 gőz locomobil, amelyek özv. Román Izsákné 100 kor. s. jár. kielégítésére is nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a gyulafehérvári kir. járásbíró 1914. évi V. 473—1. számú végzése folytán 1277 korona tőkekövetelés, ennek 1914. évi március hó 22. napjától járó 6 százalékos kamatai, egyharmad százalék váltódíj és eddig összesen

109 korona 80 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Borbánd községében leendő megtartására 1914. évi június hó 10-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. törvénycikk 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

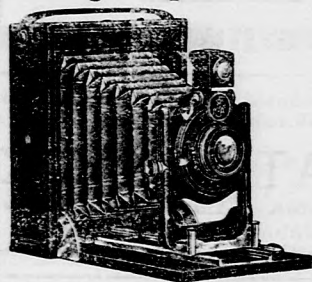
Gyulafehérvár, 1914. május hó 18.

Szentmiklós András
kir. bír. végrehajtó.

Fehér vászon- és lenrongyok bármily mennyiségben vétetnek:

Schäser Ferenc könyvnyomdájában.

Fényképészeti kellékek és gépek

eredeti
gyári
árban.

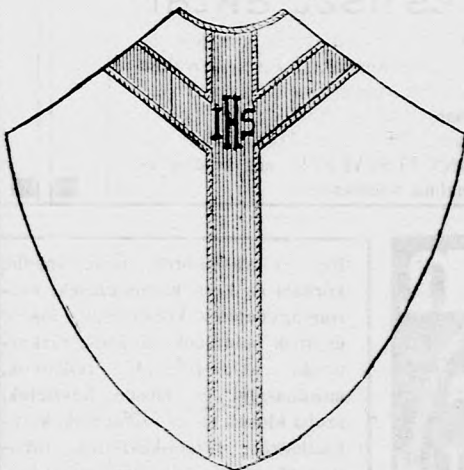
finomabb
kivitelű
gépek
havi rész-
leffize-
lésre is
kaphatók

Schäser Ferenc

GYULAFEHÉRVÁRT,
könyv- és papírkereskedésében.

SZABÓ AURÉL egyházi ruha készítő BUDAPEST—KELENFÖLD.

Öskeresztény

(antik. penula)

alakú miseruhák ára az öt részzel

Félselyem damasztból paszomántból készített keresztrel és selyem himzett J. H. S.-el arany paszománttal 40.— K selyem .. 45.— K

Külön szövött elő és hátke- resztrel könnyű tisztaselyem damasztból arany paszománttal 50.— K selyem .. 56.— K

Négyszeresen aranyozott paszománttal 62.— K

Selyem himzzsel 80 koronától feljebb.

MEGTEKINTÉSÜL

ÖSKERESZTÉNY VAGY BORROMAUS CASULÁT ÉS PLUVIALÉT IS KÜLDÖK de ezen esetben kérem a ruha színét és az árat, amibe kerülhet közölni.

Szállítok azonkívül bármily elképzethető egyházi ruha és fehérneműt, úgy-szintén egyházi szereket.

A LEGOLCSÓBB CÉG.

